

На 23.10.2014г. на редовната сбирка на Столичния клуб по родознание и краезнание в "Славянска безседа" беше представена новата книга на журналистката Весела Василева **"Поглед към миналото. Моят казанлъшки род."**



Поместваме репортаж за събитието от [сайта на СБЖ](#) .

Да усетят отново майсторството на перото на Весела, в читалище „Славянска беседа” дойдоха много нейни приятели, колеги и близки. Преди години у авторката се породило желанието да записва своите спомени, свързани с казанлъшкия ѝ род, и ето днес всичко е събрано в книга, която като отгърнеш, не те пуска, докато не прочетеш и последната страница. И това е така, защото Весела Василева по майчина линия е от род, дал големи имена на българското изкуство, каквито са двамата братя художниците Ненко и Илия Балкански. Спомените на журналистката са едно нейно надничане и връщане в миналото с цел да сподели спомените си, свързани с дядовата къща, която днес е превърната в музей „Ненко Балкански”. Всъщност може да се каже, че нейният път в журналистиката тръгва тъкмо от тези „връщания в миналото”, търсейки непреходни български ценности, така необходими ни в тези тежки и безродни времена. Така тя стана активен участник в много издания, като вестниците „Ние, жените”, „Пенсионери”, „Вестник за жената” и др.

Авторката се обърна с топли благодарствени слова към дошлите в „Славянска беседа”, на които не им е чужда родовата памет. А според рецензентката на книгата доц. д-р Антоанета Запрянова, председател на Българската генеалогична федерация и главен редактор на списание „Родознание/Genealogia”, „Поглед към миналото” има познавателна и любородна стойност. Тя е убедена, че родословните проучвания на Весела Василева са част от свидетелствата, че българската генеалогия е направила своя „скок в бъдещето”.

Освен това, изтъкна доц. Запрянова, езиковата палитра на авторката е лека, четивна и с нищо не подсказваща трудния път, изминат от изследователя при изучаването на корените на рода. Весела привлича писмени извори от официален и личен произход, както и житейски разкази, което придава на книгата ѝ жива и привлекателна чувственост към историята на родовите корени.

Свои мисли за книгата споделиха и доц. Мария Николова-Панова и председателят на Софийския клуб на родоизследователите Георги Патриков.

Чрез „Поглед към миналото” Весела Василева отправя апел към днешното младо поколение да опознае своя род и родина, да записва натрупаните познания и да направи дори невъзможното те да стигнат до колкото се може повече читатели. „Това

ще подтикне мнозина да насочат вниманието си към миналото на своя род, град и дори държава и да оставят на следващите поколения размислите си за тях.”

Ето какво сподели пред сайта на СБЖ Весела Василева по повод новата си книга „Поглед към миналото:

**ЕДИН РОД ТРЯБВА ДА СЕ СТРЕМИ С УПОРИТОСТ КЪМ НАУКАТА, ДА ОПОЗНАВА СВЕТА** Лесно ли се прави книга за такъв род като твоя, Весела? Никак не е лесно. Особено когато решиш да обхванеш по-голямата част от него, а не само единия клон, защото за моя родов клон по бабина линия отдавна имах готови материали, които трябваше само да ги обработя. Но аз исках да обхвана и нейното потекло, двете й сестри и техните родови клонки. Това ме забави и затрудни много.

Освен Ненко Балканаски, родство имаш и с Чудомир и с Андрей Гуляшки...

Връзката ми с Андрей Гуляшки е, че неговата дъщеря беше съпруга на мой първи братовчед – големия син на Ненко Балкански от първата му съпруга Дора Арнаудова, която е от рода на тримата братя Арнаудови. Те бяха известни на времето. Единият е литературоведът акад. Михаил Арнаудов.

А кои други видни личности откри, ровейки се из архивите и историята на твоя род?

С Чудомир не сме имали пряка връзка, но той в своите родови изследвания е изучавал и разглеждал рода на Балкански. Само че в неговите изследвания има някои грешки.

Според теб, кое качество е характерно за оцеляването, успехите, постиженията на един род?

Стремежът към опознаването на света и науката, упоритостта. Дядо ми и баба ми, които са основателите на майчиния ми род, бяха известни до края на живота си с това, че бяха много упорити. В книгата си, мисля, че съм успяла поне да загатна техните качества на работливи, макар и обикновени и прости хора. Четирите им деца са известни. Двата им сина са художници - Ненко Балкански е по-известният, но Илия Балкански също беше добър художник, интересен човек и с интересна съдба.

Трудно ли ти беше да направиш книгата?

Досега съм направила две книги за родовете си. Първата, която излезе, беше за рода на баща ми. Имах материали, останали от чичо ми, който почина. Аз продължих и някак си по-лесно успях да събера информация. Но казанлъшкия ми род, когото исках да обхвана, това се трите бабини сестри. Този ми род върви по моя майчина линия и по нейна майчина линия. Така че успях да обхвана поколенията и на трите сестри.

А журналистиката помогна ли ти при събирането и писането на книгите?

Бих казала, че у мен журналистът се пробуди много по-рано, отколкото когато вече бях призната за журналист. Събирането на информацията, популяризирането ѝ, обработването и предоставянето ѝ на по-широк кръг от хора ми беше присъщо от ранни години. Това ми помогна и при подготовката за тази книга.

Успя ли да запалиш младите в рода да тръгнат по твоите стъпки?

За съжаление сред младите някак си липсва интерес и дори контакти между тях. Това е моето убеждение за днешното поколение.

Вижте и репортаж за

[представянето в Казанлък](#)









